

The Vampire House

Het was weer eens kermis in Oostende. Elk jaar had de kermis een thema. Vorig jaar : snelheid. Dan waren we heel blij met The Break Dance, the Wild Mouse, de dansende bootjes en nog veel meer. Dit jaar is het thema : griezelig. Er kwamen ieder jaar nieuwe attracties bij. Snelheid is gemakkelijk te vinden : draaien en nog eens draaien. Maar welke griezelige molens of attracties zouden er kunnen bijkomen ? Het spiegelpaleis was al eng genoeg als je de weg niet terug vond en dan ook nog een paar keer met je hoofd tegen de spiegels stootte. Er stonden al een paar dreigende spookhuizen zoals Spookhotel. Dit doet mij steeds terugdenken aan dat enge huis in Euro Disney, die daar op de heuvel staat en waar de geest van de spookbruid in rondhangt : brrrr.

Dit jaar was er één spookhuis, die volgens de mensen, al de andere spookhuizen overtreft : "The Vampire House"

We waren met een paar vrienden op stap. We hadden de snelle molens al in één klap gedaan. We hadden ook al een vette hap en suikerspin naar binnen gewerkt. Want dat gaat er altijd wel in !

Voor we naar huis gingen, probeerden de jongens ons te overtuigen om in dat benauwlijke spookhuis binnen te gaan. Waarschijnlijk dachten ze dat we gingen bang worden en dat zij ons dan zouden beschermen : de macho's !! Wel goed fout als ze dat dachten. We knikten allemaal ja en zeiden tegen de jongens : "OK, als jullie bang willen worden ? Voor ons geen probleem !" We betaalden één voor één ons ticket en de meisjes fluisterden tegen mekaar ofdat we toch niet het foute hadden gekozen. Dat spookhuis had op korte tijd al een slechte reputatie. Er deed een gerucht de ronde dat er mensen in verdwenen. Maar dat is waarschijnlijk allemaal kletspraat want wie binnen gaat moet ook weer buiten komen. Dus zetten we ons beste beentje voor en gingen toch naar binnen. Waar waren we aan begonnen ?

Er hing een mysterieuze sfeer. En de muziek was ook best eng. Je hoorde in de verte mensen roepen omdat ze verschoten. Er kwam geen zon aan te pas, wat te begrijpen is : vampieren kunnen niet tegen zonlicht. In feite was het een prachtig decor. Het speelde zich af in een bos, met groene bomen. Wat alles direct veel donkerder maakte. Het was alsof er muizen op je benen kropen en we rilden en riepen dat het moest stoppen. Dit was in feite alleen maar een blaasmachine, maar het voelde echt aan. We dachten dat we iemand zagen lopen. Misschien was dit enkel maar onze verbeelding of was het toch echt ? Zo creepy !! En net toen er mist opstak, wat later een rookmachine bleek te zijn, net toen sprong één van de jongens met een boehoewoe geroep voor onze neus. We schreeuwden het uit. We begonnen op hem te kloppen en te zeggen dat het heel flauw was om dit nu te doen. We gingen verder. Ik zag precies rode ogen. Oei oei : vampieren hebben rode ogen als ze honger hebben. En honger hebben ze niet voor een boterhammeke met choco. Neen, ze halen hun levenskracht uit mensenbloed. Er lagen een paar boomstammen op de grond, die heel glibberig waren toen we erover moesten stappen. Van het mos ? En net daar, net daar was het alsof het regende. Er kwamen regendruppels naar beneden. We moesten ons concentreren om niet uit te glijden en bam.. daar zat ik op mijn poep. Ik fluisterde in het oor van mijn beste vriendin dat ik hier zo snel mogelijk uit wou. Ik heb het wel gehad, zei ik. Maar zij vond dat ik niet moest terugkeren en moest doorlopen. De hele rit ! De jongens kregen hun zin, we werden echt bang. We kwamen langs een rots en daaronder zat een grot. In die grot hongen er vleermuizen onderste boven. En die geluiden weerklonken daar in echo. Ik mag er nog niet aan denken of ik word weer ziek. We wandelden langs doodskisten en het was alsof de weg ophield. We konden niet direct verder. De doodskisten gingen open. Mijn vriendin riep : "mamàà". Maar ons mama was niet in de buurt. Er zat een vampier in de kist. Best een aantrekkelijke mooie man. Ik heb gehoord dat een vampier er blijft uitzien zoals de dag dat hijzelf gebeten werd. Ik durfde niet kijken naar dat bleke gezicht en zijn scherpe hoektanden. Het bloed liep nog van zijn tanden en nu werden we pas echt bang. Hij was volledig in het zwart gekleed. We raakten in paniek want we zagen niet direct een uitgang. Plotseling verschoven er spiegels. We zagen een uitgang, maar we zagen de vampier niet meer, want die hebben geen spiegelbeeld. We probeerden naar buiten te rennen. En we zagen het licht al van

buiten. Dan zou de vampier ons niet achtervolgen, want hij kan niet tegen daglicht. Ik struikelde nog eens en probeerde recht te komen en toen voelde ik precies een paar tanden in mijn hals. Dit kon toch niet waar zijn ? Ik probeerde mij los te maken, maar het was precies of er een hand rond mijn enkel zat die mij tegenhield. Ik stampte met mijn schoenen en kroop achterwaarts naar buiten. De jongens stonden buiten te wachten en ze stonden te lachen. Ik moet bleek gezien hebben van de schrik of bleek als een vampier ? Want wie gebeten wordt door een vampier wordt er zelf ook eentje.

Isabelle Tomašević